Nálunk, a dzsungel mélyén

EGYKEDVŰEN BAKTATTAM a minap a dzsungel egyik szélesre taposott ösvényén. Röviddel azelőtt fogyasztottam el szokásos napi fél gazellámat. Éppen azon töprengtem, hol kellene szundítani egy egészségeset, amikor utamba került egy ember. Még jóllakottan is észrevettem, hogy a kétlábú rendkívül feldúlt állapotban van. Tudni kell, hogy ilyenkor rendkívül veszélyesek. A dzsungeletikett azt tanácsolja ilyen esetekre, hogy legyünk udvariasak, próbáljuk társalgással megnyugtatni őket. Nem kis meglepetésemre az a megtiszteltetés ért, hogy szíves volt velem szóbaállni és bizalmasan elmondta, mi bántja.

És azóta komolyan aggódom az emberiség jövőjéért. A következőket hallottam, szó szerint:

— Ugyan kérlek kedves Tigris, hát hogyne lennék enyhén szólva is nyugtalan, hiszen a szerkesztőséghez közelálló hírforrások szerint már hat napja megjelent lapunk és még ezideig nem jutott el hozzám! Hozzám, a kedves olvasóhoz, a tisztelt Előfizetőhöz. Azért mégiscsak abszurdum! Ha külföldön nyomnák, akkor is ide kellene érnie ennyi idő alatt. De itthon nyomják, alig ezerötszáz lépésnyire tőlünk! Azt hiszem nem elhamarkodott a megállapítás, hogy az említett távolság a jelenlegi szállítástechnikai színvonalon nem áthidalhatatlan. Ebből levonható az a következtetés is, hogy a távolság nem lehet magyarázat. Valami más lehet a késés oka. Valami más, de mi?

Nekem ugyan nincs tudatom, de véleményem van, mely szerint a távolság tényleg nem lehet magyarázat. Az a hat-hétszáz tigrishossz horkantásra sem érdemes távolság. Ennyit még gyalog is meg lehet tenni.

Eltöprengtem.

LEGALÁBB HAT éve már. Úgy gondoltuk, nem árt, ha nem is mindennap, de legalább havonta kétszer írunk egy's mást magunknak magunkról is. Szóval megszerkesztettünk egy újságot, ki is nyomtatták. Öröm volt ránézni a nyomdában arra a néhány ezer példányra. És akkor kezdődött a probléma. Az történt ugyanis, hogy — meglepő módon — az előfizetőkhöz önmagától egy példány sem ment el. A váratlanul felmerült nehézség heves vitát váltott ki, mint mindig. Elméleteket gyártottunk a megoldásra, mint mindig. Voltak néhányan például, akik — valamiféle zseniális kombinatív képességgel megáldottak — úgy gondolták, ha igaz az, hogy az újság élőknek szól, élőkről, életerős írásokban, akkor ebből az erőből bizonyos mennyiségnek a lapban, mint mozgási energia kell rejtve lennie.

Nagyszerű gondolat! Mindössze egyetlen apróbb tévedése volt, az, hogy a mozgási energia nem a lapban, hanem egyes dzsungeltársainkban volt elrejtve. Jó mélyen, nehogy felszabaduljon!

A vitákból mint szikra kipattant egy életrevaló gondolat is: a vezetőség, azért van, hogy vezessen, amelybe az is beletartozik, hogy egyes feladatok elvégzésére megbízzon tagokat. Tehát, én, mint az általatok megválasztott vezető, megbízlak téged például a lapterjesztéssel.

Nagyon büszkék voltunk rá, hogy képesek voltunk erre rájönni. Azóta nincs is semmi különösebb problémánk. Persze az is hozzátartozik az igazsághoz, hogy a megbízás önmagában kevés. A megbízás olyan, mint a feltételes reflex, ha időről-időre nem erősítik meg, nem következik be. Ez biztosan így van, hisz a kétlábúak kísérletezték ki — rajtunk. A lényeg tehát nagyon egyszerű: oda kell figyelni a kiadott munkákra. Hasznos, ha a jó munkát elismerjük, de az sem árt, ha a rossz munkát elmarasztaljuk — legfeljebb rosszul esik. Bár — úgy tudom — ez leginkább kétlábú szokás. Igaz, hogy a lapterjesztői munka, nem látványos, mégis a sértődékeny, önérzeteskedő kritizálásnál lényegesen többet ér.

MÉG MOST IS BOSSZANT, hogy a találkozáskor ez nem jutott eszembe, de ha már elhatalmasodott bennem a segíteni akarás, nincs más hátra elküldöm írásban — esetleg el is olvassák. Bonyolult jellemek az emberek, még ez is kitelik tőlük! Egyébként örülnék, ha segítene. Rájuk fér.

TIGRIS

Egyetemi testnevelés, egyetemi sport

Hozzászólás Zsembery Antal cikkéhez

A lap legutóbbi számainak hasábjain jelent meg Zsembery Antal: Egyetemi testnevelés, egyetemi sport című cikke — a szerkesztőség ajánlása szerint gondolkodtatóként, vitaindítóként. Nos, a cikk a probléma sokrétű felvetésével, a benne tényszerűen összefoglalt helyes megállapításokkal gondolkodtatónak elég — vitaindítónak talán kevés. Így csak hozzászólok, azzal a céllal, hogy vitatkozzunk a kérdéseken!

A felsőoktatási intézményekben a testnevelési tanszékekre, a sportegyesületekre és a KISZ-szervezet sportaktivistáira hárul a feladat, hogy a testnevelést mint nevelési tényezőt jelentőségének megfelelően illesszék bele az egyetemi ifjúság nevelésébe. Ezen szervek feladata meggyőzni a hallgatókat — mert véleményem szerint a JATE-n a többségnél sajnos itt tartunk — arról, hogy a sport, a rendszeres testmozgás az erős, egészséges, optimista és munkára képes emberek nélkülözhetetlen szükséglete. Hogy ezt a feladatot sikeresen megoldják, a három említett szervnek az eddiginél sokkal szorosabb együttműködésre, elsősorban a SZEOL és az egyetemista sportfelelősök szélesebb alapokon nyugvó, összehangoltabb munkájára van szükség.

Első lépésként talán nem lenne haszontalan, ha a SZEOL vezetői közvetlenül beszélnék meg a teendőket a karok, illetve az alapszervezetek sportfelelőseivel. Szükségesnek látszik ez a „kerekasztal beszélgetés" egyrészt azért, hogy sportklubunk minőségi sportját erőinkhez mérten megpróbáljuk friss erőkkel, kezdeményezésekkel magasabb szintre emelni. Másrészt azért, hogy az egyesület a hallgatók tömegeit érintő problémákat végre világosan láthassa, hogy a tömegsport felé jobban áttolódjon a súlypont. (Égető kérdések a tornaterem és pályagondok, a sportfelszerelések hiánya... és „talán" az is, hogy miért csak 2000 forint jut például 1969-ben a SZEOL keretéből a tömegsportra?...)

Tömegsport! A cikk írójának véleménye szerint ezen a területen keveset léphetünk előre. Vitatható megállapítás! A létesítményhiány, a felszerelés hiánya ellenére is életképes, jó kezdeményezés a karok közötti bajnokság. És ha a Pedagógiai Főiskola és más szegedi felsőoktatási intézményeink is aktívan bekapcsolódnának a küzdelmekbe egész éven keresztül rendszeres sportolást biztosíthatnánk egyesületben nem szereplő hallgatóinknak. Ehhez természetesen valamennyi kar nagyobb felelősségére kell apellálnunk. A Szegedi Felsőoktatási Intézmények Bajnoksága (több sportágban) megfelelő irányító szervvel az élén igen jó hagyománnyá válhatna. — És ugyancsak a hagyományteremtést célozhatná — magasabb szinten — ha egyetemi sportvezetőink szorgalmaznák, hogy országos szinten, néhány sportágban létrejönne az egyetemek bajnoksága! Ehhez természetesen szükség lenne KISZ-szervezeteink ambíciózusabb ténykedésére is.

Ugyancsak a hagyományteremtésre hívnám fel még a figyelmet „házi vonatkozásban". Minél több egyetemen belüli vetélkedőt is (pl.: miért ne lehetne a JATE-n egyéni sportágakban is versenyeket rendezni — sakk, asztalitenisz stb.)! Nagyobb tömegeket mozgatni a rendszeressé teendő kollégiumi vetélkedőkön! Kapcsolatokat lehetne teremteni városi intézmények sportköreivel (különösen a JATE kari csapatai és a gimnáziumok csapatai között...). Ilyen kapcsolatok révén talán nyílnának „kiskapuk" az előttünk többnyire bezárt városi tornatermek ajtaján.

SZABÓ MAGDOLNA

Karok közötti bajnokság

A JATE és a SZOTE KISZ-Sportbizottsága az idén másodszor rendezte meg a Karok Közötti Bajnokságot. Ennek keretében a TTK, a BTK, a JTK, a Gyógyszerész Kar és az Orvos Kar csapatai mérték össze tudásukat. Nézzük az eredményeket:

Asztalitenisz: nők: 1. Orvoskar 4 győzelem
2. BTK 3 győzelem
3. Gyógy. K. 2 győzelem
férfiak: 1. Orvoskar 4 győzelem
2. JTK 3 győzelem
3. Gyógy. K. 2 győzelem

A mérkőzéseket a vizsgaidőszak közelsége miatt sűrített program szerint bonyolították le. Ennek ellenére az élen végzett csapatok színvonalas küzdelmet vívtak egymással.

Kézilabda: nőknél és férfiaknál is ugyanez a sorrend alakult ki:

1. Orvoskar 2 győzelem
2. TTK 1 győzelem
3. BTK 0 győzelem

Kosárlabda: nők: 1. BTK
2. Orvoskar
3. TTK
férfiak: 1. TTK
2. Orvoskar
3. JTK

Az Orvoskar csapatai csupán e sportágban szorultak a második helyre.

Labdarúgás: 1. Orvoskar
2. TTK
3. BTK

Az újjászervezett orvoskari csapat bajnoksága egy pillanatig sem volt kétséges.

Az összesített végeredmény (6—4—3—2—1-es pontozás alapján):

1. Orvoskar	**38 pont**
2. TTK	**23 pont**
3. BTK	**22,5 pont**
4. JTK	**12 pont**
5. Gyógyszerész Kar	**10,5 pont**

Az első, s ezzel a Karok Közötti Bajnokság győztesének járó kupa ezévi védője ismét az Orvoskar lett. Fölényükre jellemző, hogy a maximálisan elérhető 42 pontból 38-at szereztek meg, s a második helyezett TTK 15 ponttal követi őket.

Helytelen lenne az Orvoskar elsőségét egyszerűen mennyiségi okokra visszavezetni — tudniillik, hogy az orvostanhallgatók létszáma a legnagyobb Szegeden. A létszám még nem minden. A karokon e versenyek szervezése kizárólag a KISZ sportfelelőseinek a feladata. Az Orvoskar kivételével minden kar részéről történtek mulasztások. A gyógyszerészek labdarúgó és férfi asztaliteniszcsapata nem jelent meg a mérkőzésein, s ugyanez mondható el a bölcsész férfi kosarasokról, a TTK-s férfi asztaliteniszezőkről is. A jogász női asztalitenisz csapat a küzdelmek felénél minden ok nélkül feladta a versenyt. Nem hiszem, hogy ezekben az esetekben bármiféle felelősségre vonás történt volna a KISZ-bizottságok részéről. Az Orvostudományi Egyetem és az Orvos Kar KISZ-bizottsága minden támogatást megad a Sportbizottság tevékenységéhez, s ellenőrzi is annak a munkáját. Hogy tudná ezt megtenni a JATE KISZ-bizottsága, ahol az egyetemi sportfelelős még csak nem is tagja a Végrehajtó Bizottságnak?

DANI VILMOS

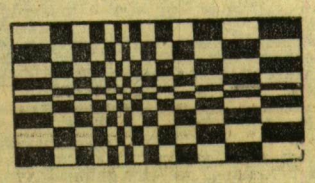

SAKK

Rovatvezető: dr. Mosonyi Kálmán

HAZUNKTAJAN

Rovatunk újbóli megindulása óta lezajlott a luganói sakkolimpia, befejeződött a magyar bajnokság, küszöbön a Petrosjan—Spasskij világbajnoki párosmérkőzés. A sok nagy esemény közötti lélekzetvételnyi szünetben nézzünk szét a magunk portáján, ahol mi sakkozunk.

Szegeden két nagy egyesületben folyik a sakkélet, a Szegedi Vasutas SE-ben és a Ruhagyárban. Ennek a két egyesületnek az Országos Bajnokság II. osztályában játszik a csapata, tavaly a Vasutas a negyedik, a Ruhagyár az ötödik helyen végzett erősen hullámzó eredménnyel. Rajtuk kívül néhány kisebb egyesületi csapat játszik még (pl. a Falemez), de nincs számottevő sakkélete az Egyetemnek, s hiába vártuk eddig a fejlődő olajipar sakkéletének megindulását is.

Pár évvel ezelőtt a levelezési sakkélet is fejlődésnek indult nálunk. Az Eberhardt Wilhelm kupában a szegedi „kísérleti" csapat kitűnően megállta a helyét az elődöntőben: másodikok lettünk az NDK I. csapata mögött, megelőzve pl. Lengyelország I. csapatát. A B. döntő, ahová bejutottunk második helyünkkel, már korántsem sikerült ilyen jól, de néhány játékosunk jó egyéni eredményt ért el.

Van tehát Szegeden sakkélet, de nem akkora, amekkorának Maróczy szülővárosában lennie kellene. Min múlik a fejlődés? Versenyhelyiség kellene több (jelenleg a Vasutas helyiségében játszik majdnem mindenki), több szabadidő is jól jönne, no meg egy kis pénz sem ártana.

Végül nézzünk meg egy játszmát is. A tavalyi OB II. csapatbajnokságon a Vasutas csapatában versenyző Széles Károly II. éves főiskolai hallgató, mesterjelölt nyerte Tábor József mester ellen, aki a bajnok kecskeméti csapat egyik erőssége.

SZÉLES Károly — TÁBOR József
Szegedi Vasutas — Kecskemét
Szeged, 1968. nov. 24.

1./ e4, e5 2./ Hf3, Hc6 3./ Hc3, Hf6 4./ d4, ed4: 5./ Hd4: Fb4 6./ Hc6:, bc6: 7./ Fd3, d5 8./ e5, Hg4 9./ Ff4! (Panow megnyitáselméleti könyve csak 9. 0—0, 0—0 10. Ff4 f6: folytatást elemzi, s természetesen sötét előnyére vezeti le.) 9. ..., d4 10./ Vf3! ... (A változat kulcslépése. Sötét tisztet nyer ugyan, de világos jól helyezkedett tisztjei és fenyegetései ellensúlyozzák azt.) 10./ ... dc3: 11./ 0—0—0, Vd5 A legjobb ellenjáték. 11. ... Fd7-re 12. e6! következik, de számításba jön 12. Ff5! is) 12./ Fe4, Va2: 13./ Fc6:+, Fd7? (13. ... Kf8! 14. Bd8+, Ke7 15. Fg5, f6 16. ef: gf: 17. Be1+. Fe6 18. Bd7+ Kf8 után sötét sikeresen védekezhetett volna) 14./ Fd7:+, Kf8 15. Va8:+, Ke7 (Erre az állásra számított sötét 13. ... Fd7 meghúzásakor. Világost egyidejűleg matt és vezérvesztés fenyegeti. Ez azonban csak látszat, valójában a sötét állás menthetetlen.) 16./ Fg5+! f6 17./ ef6:+, Kf7 18./ Vd5+ és sötét feladta, mert a kényszerű vezércsere után bástyahátránya maradna.

Elemezte: Széles Károly

TANULJ KOMBINÁLNI

Előző rovatunkban két brilliáns játszmabefejezést ígértünk Forintostól, az új magyar bajnoktól, az egyik azonban helyszűke miatt elmaradt. Most pótóljuk:

Megfejtés az előző számból:

FORINTOS—TOMOVICS. 1./ Bh8+ !, Kh8: 2./ Vf8+, Kh7 3./ Fd3+, g6 4./ Vf7:+, Kh8 5./ Vf8+, Kh7 (Az örökös sakk már megvan, de Forintosnak ez kevés) 6./ Fg6:+! Kg6: 7./ Vg8 matt.

Szöllősi—Forintos
Budapest, 1963.

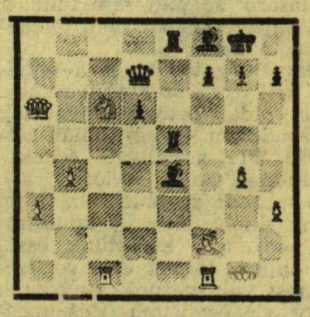

Világos vezére elkalandozott, h és g gyalogosa csak imitálja a király védelmét. Forintos 3 lépéssel szétrombol minden illúziót. Hogyan?

Világos: Kg1, Va6, Bc1, Bf1, Ff2, Hc6 gy: a3, b4, g4, h3 (10)
Sötét: Kg8, Vd7, Be5, Be8, Fe4, Ff8 gy: d6, f7, g7, h7 (10)

...ÁTOTT VIZEK — Szávay foto

SZEGEDI EGYETEM

A József Attila Tudományegyetem, a Szegedi Orvostudományi Egyetem és a Tanárképző Főiskola lapja. Megjelenik havonta kétszer. Felelős szerkesztő: Papp Lajos. Szerkesztőség: Szeged, Magyar Tanácsköztársaság útja 10. Telefon: 15-198, 13-500. Kiadásért felel: Kovács László a Csongrád megyei Lapkiadó Vállalat igazgatója. Kiadóhivatal: Szeged, Magyar Tanácsköztársaság útja 10. Telefon: 13-116, 13-500. A lapot az intézmények pártbizottságai terjesztik. Ára 1 forint. Előfizetés egy évre 17 Ft.

Szegedi Nyomda